

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หลักการ และขั้นตอนการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออก¹

1. หลักการ

การชดเชยค่าภาษีอากรเป็นมาตรการหนึ่งของรัฐบาลที่ช่วยให้ผู้ผลิตสินค้าส่งออกสามารถผลิตสินค้าได้ในต้นทุนที่ปลอดภาษี โดยจะจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่แฝงอยู่ในตัวสินค้าที่ส่งออก โดยจ่ายให้แก่ผู้ส่งออกในรูปของ “บัตรภาษี” ทั้งนี้ การจ่ายเงินดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524

พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร ทำหน้าที่ กำหนดอัตราเงินชดเชยแก่ชนิดและประเภทสินค้าที่จะได้รับเงินชดเชย กำหนดชนิดและประเภทสินค้าที่ไม่ได้รับเงินชดเชย ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอัตราเงินชดเชย กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดเวลาการจ่ายเงินชดเชย เป็นต้น

2. หลักเกณฑ์การขอรับเงินชดเชย

2.1 ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย ได้แก่

1. ผู้ส่งออกที่ไม่ได้รับหรือไม่ได้ใช้สิทธิคืน หรือยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากรตามกฎหมายอื่นนอกจากได้รับยกเว้นภาษีอากรเครื่องจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตเองหรือไม่ก็ตาม แต่สินค้านั้นจะต้องผลิตในราชอาณาจักร ทั้งนี้ คำว่า “ผลิต” หมายถึงการประกอบ แปรรูป แปรสภาพ หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด และไม่เป็นสินค้าต้องห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชยตามประกาศของคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากร ทั้งนี้การส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศต้องปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายศุลกากรและได้รับเงินค่าราคาสินค้าเข้ามาในประเทศด้วย ถ้าเป็นการส่งออกเพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น เพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์ ฯลฯ ที่ไม่ใช่เพื่อการค้า ย่อมไม่อาจขอชดเชยได้

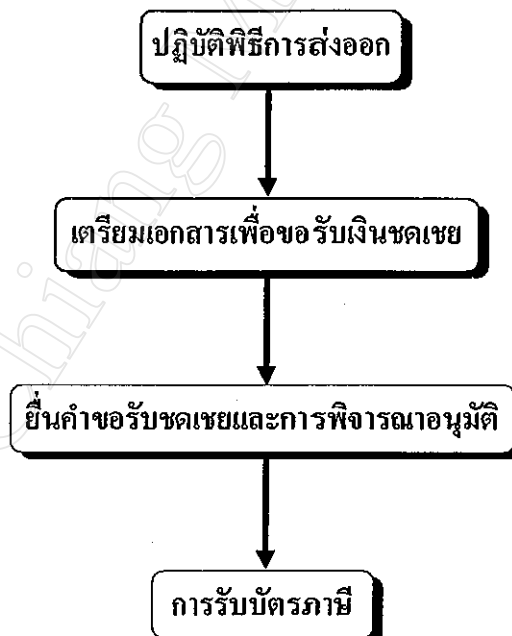
¹กลุ่มส่งเสริมการส่งออกและสิทธิประโยชน์ กรมศุลกากร. “สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ส่งออก”. กรุงเทพฯ. สิงหาคม 2540.

2. ผู้ขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยขายสินค้าให้แก่องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานที่มีสิทธินำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร โดยได้รับยกเว้นอากรให้มีสิทธิขอชดเชยได้เช่นเดียวกับการขายสินค้าไปยังต่างประเทศ และจะต้องมีการประกวดราคานานาชาติหรือการสอบราคานานาชาติด้วย

2.2 ระเบียบการปฏิบัติการขอชดเชยค่าภาษีอากร

ผู้ส่งออกที่ต้องการจะขอรับเงินชดเชยจะต้องยื่นใบขนสินค้าขาออกพร้อมด้วยใบขนสินค้าขาออกมุมำเงินเป็นสำเนาใบขนสินค้าขาออกเพิ่มอีก 1 ฉบับ และแบบคำขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากร (แบบ กศก. 129) แล้วผ่านพิธีการส่งออก จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้รับรองการตรวจปล่อยและรับบรรจุทุกสินค้าไปกับยานพาหนะ เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ต่อจากนั้นผู้ส่งออกจะขอรับใบขนสินค้าขาออกมุมำเงินจากหน่วยงานที่รับรองการบรรจุเมื่อได้รับรองการบรรจุเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อนำไปประกอบเอกสารอื่นแล้วยื่นขอชดเชยอากรต่อไป

รูปที่ ก.1 ขั้นตอนการชดเชยอากร

2.3 แบบขอรับเงินชดเชย

แบบขอรับเงินชดเชยมี 2 แบบดังนี้

1. แบบ กศก. 20 (มุมแดง) สำหรับสินค้าส่งออกทั่วไป ติดอากรแสตมป์ 1 บาท ขึ้นพร้อมสำเนา 1 ฉบับ โดยชื่อผู้ยื่นคำขอต้องตรงกับชื่อผู้ส่งออกในสำเนาใบขนสินค้าขาออกมุม นำเงิน เอกสารที่ใช้ประกอบในกรณีนี้ คือ

1.1 ใบแนบคำขอ แบบ กศก. 20 ก พร้อมสำเนา 1 ฉบับ

1.2 บัตรตัวอย่างลายมือชื่อเจ้าของหรือผู้จัดการที่กรมศุลกากรออกให้ หรือ หนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นทำการแทน

1.3 ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ. 20) ของกรมสรรพากร และภาพถ่ายบัตร ประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ยื่นคำขอ

1.4 ในกรณีโอนสิทธิตามบัตรภาษีต้องมีหนังสือขอรับโอนสิทธิตามบัตรภาษี (แบบ กศก. 23) พร้อม ภพ. 20 และภาพถ่ายบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีของผู้รับโอน

1.5 ใบแจ้งการเข้าบัญชี (CREDIT NOTE หรือ CREDIT ADVICE) การรับชำระค่าสินค้าที่ส่งออก โดยต้องมีข้อความระบุถึงเงื่อนไขและวิธีรับชำระเงิน จำนวนเงินตราที่ได้รับซื้อผู้รับเงิน เลขที่บัญชีราคาสินค้า และถ้าจำนวนเงินในใบแจ้งการเข้าบัญชีชำระเงินค่าสินค้าตามบัญชีราคาสินค้าหลายฉบับ ให้ระบุจำนวนเงินที่ชำระแต่ละบัญชีราคาสินค้าให้ชัดเจน ซึ่งธนาคารพาณิชย์ได้ลงนามรับรอง และประทับตราระบุชื่อ-นามสกุล ตำแหน่ง วันเดือนปีที่รับรอง และประทับตราธนาคารกำกับไว้เป็นสำคัญ นอกจากนี้ต้องมีเอกสารอื่นเพิ่มเติมอีกในกรณีรับเงินในลักษณะต่าง ๆ ด้วย คือ

(ก) การรับชำระเงินเป็นเช็คเดินทางต้องมีภาพถ่ายเช็คเดินทางที่ธนาคารพาณิชย์รับรอง และภาพถ่ายหนังสือเดินทางเข้าประเทศของผู้ซื้อ

(ข) การรับชำระเงิน เช็ค คราฟท์ ต้องมีภาพถ่ายเช็ค หรือคราฟท์ที่ธนาคารพาณิชย์รับรอง

(ค) การรับชำระเงินเป็นเงินสด ต้องมีเอกสารการนำเงินเข้าประเทศไทยของผู้ซื้อที่เจ้าหน้าที่กรมศุลกากร ณ จุดที่เดินทางเข้ามาได้รับรอง ตามแบบฟอร์มที่กรมศุลกากรกำหนด (FOREIGN CURRENCY DECLARATION FORM) ออกให้ พร้อมภาพถ่ายหนังสือเดินทางเข้าประเทศ หรือภาพถ่ายหลักฐานการผ่านแดนเข้ามาในประเทศของผู้ซื้อ

(ง) การชำระเงินด้วยเครดิตการ์ดให้แนบหนังสือเดินทางเข้าประเทศ หรือภาพถ่ายหลักฐานการผ่านแดนเข้ามาในประเทศของผู้เครดิตการ์ด

1.6 ใบขนสินค้าขาออกมุม นำเงิน และ/หรือ ฉบับจำลอง พร้อมสำเนาบัญชีราคาสินค้าฉบับที่ผ่านพิธีการส่งออกและแบบคำขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากร (แบบ กศก. 129)

จำนวนรวมไม่เกิน 10 ฉบับต่อคำขอ 1 ชุด เว้นแต่กรณีมูลค่าสินค้ารวมกันไม่ถึง 50,000 บาท (คิดเป็นราคา f.o.b.) ให้รวมใบขนมนำเงินจนครบมูลค่าดังกล่าวได้โดยจะต้องยื่นขอชดเชยภายในระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันส่งออก

1.7 สำเนาแบบ ร.ต. 1 กรณีสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเกิน 500,000 บาท

1.8 กรณีผู้ขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรมีโรงงานหรือสถานประกอบอุตสาหกรรมผลิตสินค้าส่งออกที่ขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรให้ยื่นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง. 4) หรือภาพถ่ายหลักฐานอื่นที่แสดงว่าได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมเกี่ยวกับสินค้าที่ขอรับชดเชยค่าภาษีอากรที่รับรองถูกต้องแล้วโดยมีผู้มีอำนาจลงนาม พร้อมประทับตราสถานประกอบ กิจการนั้น

1.9 กรณีผู้ขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรไม่ได้เป็นผู้ผลิตสินค้าที่ส่งออกเอง ซึ่งประสงค์จะโอนสิทธิตามบัตรภาษีให้บุคคลอื่น และสินค้าที่ขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรมีอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรตั้งแต่ร้อยละ 1.5 ของราคาส่งออกขึ้นไปให้ยื่นหลักฐานการได้มาของสินค้าส่งออกที่ขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากร เช่น ใบกำกับภาษีหรือใบเสร็จรับเงินค่าซื้อสินค้าที่ส่งออกหรือหลักฐานการซื้อขายอื่นที่ระบุชื่อผู้ขาย พร้อมสถานประกอบการของผู้ขาย เอกสารที่นำมาขึ้นทุกฉบับต้องลงนามรับรองโดยผู้มีอำนาจยื่นขอชดเชยพร้อมประทับตราบริษัท ห้างร้าน ด้วย

1.10 สำเนาใบขนสินค้าขาออกมนำเงิน และบัญชีราคาสินค้าซึ่งผ่านการปฏิบัติพิธีการส่งออกครบถ้วนแล้ว

2. แบบ กศก. 22 (มุมเหลือง) สำหรับกรณีขายสินค้าภายในประเทศที่มีสิทธิขอชดเชยได้
ตั้งการส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ ให้ติดอากรแสดมปี 1 บาท พร้อมสำเนา 1 ฉบับ โดยมีเอกสารประกอบแยกออกเป็น 2 กรณี คือ

2.1 กรณีขายสินค้าภายในประเทศให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

2.1.1 ใบแนบคำขอ แบบ กศก. 22 ก พร้อมสำเนา 1 ฉบับ และเอกสารตามข้อ 1.2, 1.3 และ 1.4

2.1.2 สำเนาใบส่งสินค้าหรือสำเนาใบกำกับสินค้าที่ออกโดยผู้ผลิต

2.1.3 สำเนาหลักฐานการรับเงินค่าขายสินค้า ซึ่งต้องสอดคล้องกับ ข้อ 2.1.2

2.1.4 สำเนาสัญญาซื้อขายสินค้า (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าที่ขอชดเชย)

หากเป็นภาษาต่างประเทศต้องแปลเป็นภาษาไทย

2.1.5 สำเนาหนังสือรับรองสัญญาซื้อขายจากส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

2.1.6 สำหรับหนังสือตรวจรับสินค้าของคณะกรรมการตรวจรับคุณภาพและปริมาณสินค้าจากส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

เอกสารที่นำมาขึ้นต้องนำคั่นฉบับมาให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบเพื่อรับรองสำเนาให้แล้วรับคืนไป สำหรับหนังสือของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจต้องลงนามโดยหัวหน้าส่วนราชการฯ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งได้ตรวจสอบกับตัวอย่างลายมือชื่อที่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ส่งมาเป็นตัวอย่าง การยื่นขอชดเชยต้องกระทำในเวลา 1 ปี นับแต่วันที่กรรมการตรวจรับ ถ้าส่งเป็นงวดให้นำจากวันที่กรรมการตรวจรับแต่ละงวด

2.2 กรณีขายสินค้าภายในประเทศให้แก่ผู้มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

2.2.1 เอกสารตามข้อ 2.1.1, 2.1.2 และ 2.1.3

2.2.2 สำเนาหลักฐานการตรวจรับสินค้าของผู้ซื้อ

2.2.3 เอกสารที่นำมาขึ้นต้องนำคั่นฉบับมาแสดงแก่เจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อตรวจสอบรับรองแล้วคืนไป กับจะต้องยื่นขอชดเชยภายในเวลา 1 ปี นับแต่วันที่ผู้ซื้อตรวจรับสินค้า

2.4 การจ่ายเงินชดเชย

กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิตจะกันเงินภาษีอากรที่จัดเก็บไว้ไม่เกินร้อยละ 1 เว้นแต่มีเหตุอันควร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะสั่งให้กันเพิ่มเกินกว่าร้อยละ 1 แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 2 เพื่อจ่ายเงินชดเชย

กรมศุลกากรจะจ่ายเงินชดเชยภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งออกในรูปแบบของ “บัตรภาษี” ซึ่งสามารถไปจ่ายเป็นค่าภาษีอากรได้ 3 หน่วยงาน ได้แก่ กรมศุลกากร กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต โดยมีราคาบัตร 4 ชนิด คือ ราคา 100,000 บาท, ราคา 10,000 บาท, ราคา 1,000 บาท และชนิดไม่กำหนดราคาซึ่งระบุจำนวนเงินที่ต่ำกว่า 1,000 บาท ไว้ อายุของบัตรภาษีมีระยะเวลา 3 ปี และอาจต่ออายุได้ไม่เกิน 2 ครั้ง ๆ ละ 3 ปี ซึ่งจะต้องยื่นขอต่ออายุก่อนหมดวาระต่อฝ่ายชดเชยอากร เพื่อดำเนินการให้ต่อไป

2.5 การโอนบัตรภาษี

บัตรภาษีสามารถโอนให้แก่บุคคลอื่นได้ แต่ต้องขอโอนก่อนออกบัตรภาษีเท่านั้น โดยต้องมีหลักฐานยินยอมรับโอนแล้วตามแบบ กศก. 23 กรณีขอโอนบัตรภาษีภายหลังออกบัตรให้แก่ผู้ส่งออกแล้วจะสามารถโอนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

1. โอนให้ทายาทผู้รับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีซึ่งถึงแก่ความตาย
2. โอนให้ผู้ซึ่งรับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีมาดำเนินการ

3. โอนให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่ อันเกิดจากการควบเข้ากันระหว่างนิติบุคคลผู้มีชื่อในบัตรภาษีและนิติบุคคลอื่น

4. โอนให้แก่บุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษี ทั้งนี้กรณีที่ 1-3 จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมศุลกากร และกรณีที่ 4 จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาซื้อขายหลักทรัพย์ออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ข

หลักการ และขั้นตอนการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ²

1. หลักการ

มาตรา 19 ทวิ (พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482 แก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ข้อ. 19) กฎหมายบัญญัติว่า “ของที่ส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศหรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปยังเมืองต่างประเทศ ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่า ได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบหรือบรรจุ ด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ของที่นำเข้านั้นมิใช่ของที่กฎกระทรวงระบุห้ามคืนเงินอากร

(ข) ปริมาณของที่นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุเป็นของที่ส่งออก ให้ถือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือประกาศกำหนด

(ค) ของนั้นได้ส่งออกไปทางท่าเรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า

(ง) ของนั้นได้ส่งออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของซึ่งใช้ในการผลิตหรือผสม หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออก เข้ามาในราชอาณาจักร และ

(จ) ต้องขอคืนอากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นออกไป แต่อธิบดีจะขยายเวลาออกไปตามที่เหมาะสมก็ได้

อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการพิสูจน์ของที่ทำการส่งออกไป การจัดทำและยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรนี้”

2. ขั้นตอนการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

2.1 การขออนุมัติในหลักการ

ผู้นำของเข้าที่ต้องการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ จะต้องยื่นหนังสือตามแบบฟอร์มที่กรมศุลกากรกำหนดต่อฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต ส่วนคืนอากร สำนักงาน

²กลุ่มส่งเสริมการส่งออกและสิทธิประโยชน์ กรมศุลกากร. “สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ส่งออก”. กรุงเทพฯ. สิงหาคม 2540.

ศุลกากรส่งออกท่าเรือกรุงเทพฯ โดยแจ้งความจำนงว่าจะนำเข้าวัตถุดิบชนิดใด เพื่อผลิตเป็นสินค้าชนิดใด เมื่อได้รับอนุมัติหลักการแล้ว ก็สามารถนำวัตถุดิบมาผลิตส่งออกและขอคืนอากรได้

2.2 การจัดทำใบขนสินค้าขาเข้า

ใบขนสินค้าขาเข้า ม. 19 ทวิ ต้องสำแดงข้อความ “ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ” ไว้ที่มุมบนด้านขวาใบขนสินค้า และต้องมี INVOICE PACKING LIST แนบติดกับใบขนสินค้า ส่วนการผ่านพิธีการจะเหมือนกับกรณีใบขนสินค้าขาเข้าปกติ โดยจะต้องวางเงินสดค้ำประกันค่าภาษีอากรไว้ เว้นแต่จะขอใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการวางเงินสด ก็ให้ยื่นหนังสือพร้อมสำเนางบการเงินของผู้นำเข้าย้อนหลัง 1-3 ปี หรือเท่าที่มีเพื่อแสดงฐานะการเงินซึ่งมีผู้ตรวจสอบบัญชีรับรอง โดยมีรายละเอียดสินทรัพย์ หนี้สิน ทุนจดทะเบียน ผลการดำเนินงาน กำไรขาดทุน ทั้งนี้การขอเลือกใช้เงินสดหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารต้องดำเนินการล่วงหน้าในขั้นตอนการขออนุมัติหลักการ

2.3 การยื่นสูตรการผลิต

ภายในระยะเวลาอันควรก่อนการยื่นใบขนสินค้าขาออก ผู้นำเข้าจะต้องยื่นสูตรการผลิต โดยจะต้องยื่นรายชื่อวัตถุดิบ รายชื่อสินค้าที่ผลิต (ผลิตภัณฑ์) กรรมวิธีการผลิต และปริมาณการใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้านั้น ๆ จำนวน 2 ชุด พร้อมตัวอย่างวัตถุดิบ และสินค้าที่จะผลิตหรือคำร้องขอใช้สูตรมาตรฐานหรือคำร้องขอผ่อนผันไม่ยื่นสูตรการผลิตต่อฝ่ายหลักการและสูตรการผลิต เอกสารในการยื่นสูตรการผลิต มีดังนี้

1. หนังสือคำร้องแสดงวัตถุประสงค์ขอยื่นสูตรการผลิตโดยระบุชื่อผลิตภัณฑ์แบบหรือชนิดซึ่งจะต้องตรงกับใบขนสินค้าขาออกด้วย
2. รายชื่อวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตเพื่อส่งออก โดยจะต้องมีชื่อให้ตรงกับใบขนสินค้าขาเข้าและหากมีชื่อที่เรียกได้หลายชื่อให้ระบุมาในคำร้องด้วย
3. กรรมวิธีการผลิต ในกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทสิ่งทอหรือรองเท้าให้จัดเตรียมแบบ
4. ปริมาณการใช้วัตถุดิบในแต่ละแบบหรือชนิดของผลิตภัณฑ์นั้น โดยให้ระบุด้วยว่าปริมาณการใช้วัตถุดิบดังกล่าวได้รวมการสูญเสียที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงในระหว่างการผลิตสินค้านั้นหรือไม่ ระบุให้ละเอียดทุกขั้นตอน
5. หน่วยของวัตถุดิบ ควรจะต้องตรงกับที่สำแดงในใบขนสินค้าขาเข้าเพื่อสะดวกในการพิจารณาคืนอากรหรือตัดบัญชีวัตถุดิบ
6. Specification ของวัตถุดิบที่เป็นเคมีภัณฑ์
7. ตัวอย่างของวัตถุดิบที่ขอคืนอากร

8. ตัวอย่างของผลิตภัณฑ์

9. หากมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ กรรมวิธีการผลิต ที่ได้ยื่นสูตรการผลิตไว้แล้ว ให้ทำหนังสือยื่นต่อฝ่ายหลักการและสูตรการผลิตทราบล่วงหน้าก่อนการส่งออกทุกครั้ง

2.4 การจัดทำใบขนสินค้าขาออก

ผู้ส่งออกต้องยื่นใบขนสินค้าขาออกและต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ คือ

1. ต้องมีใบแนบใบขนสินค้าขาออก ตามแบบที่ทางราชการกำหนด ยื่นพร้อม กับชุดใบขนสินค้า โดยเย็บต้นฉบับแนบติดกับต้นฉบับใบขนสินค้า
2. รายการในใบแนบใบขนสินค้าขาออก ให้สำแดงรหัสผู้ส่งออก เลขที่สูตรการผลิตตามที่ได้รับแจ้งจากกรมศุลกากร และสำแดงชนิดของตามที่แจ้งไว้ในสูตรการผลิตและแยกสำแดงปริมาณแต่ละชนิดไว้ (ถ้ามี)
3. ต้องมีบัญชีบรรจุหีบห่อและบัญชีราคาสินค้าแนบติดใบแนบใบขนสินค้าขาออก เช่นเดียวกับต้นฉบับใบขนสินค้าขาออก
4. ต้องสำแดงข้อความว่า “ขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ” ด้วยอักษรสีแดง ขนาดเชื้องไว้ตรงมุมขวามือของใบขนสินค้าขาออก และใบแนบใบขนสินค้า
5. ถ้าผู้ส่งออกมิใช่ผู้นำของเข้าต้องสำแดงชื่อผู้นำเข้าด้วย
6. ผู้ตั้งการตรวจจะต้องสั่งการ ให้ชักตัวอย่างส่งฝ่ายวิเคราะห์สินค้าและรับรองสูตรการผลิตและให้เจ้าหน้าที่ตรวจปล่อยของส่วนตรวจสินค้าขาออก ชักตัวอย่างส่งให้หน่วยงานดังกล่าว บันทึกส่งฝ่ายคืนอากรผลิตเพื่อการส่งออก ส่วนคืนอากร สำนักงานศุลกากร ส่งออกท่าเรือกรุงเทพ พิจารณาคืนเงินอากรต่อไป

2.5 การยื่นคำร้องขอคืนอากร และการคำนวณยอดเงินอากรคืน

ตามมาตรา 19 ทวิ จะต้องปฏิบัติดังนี้

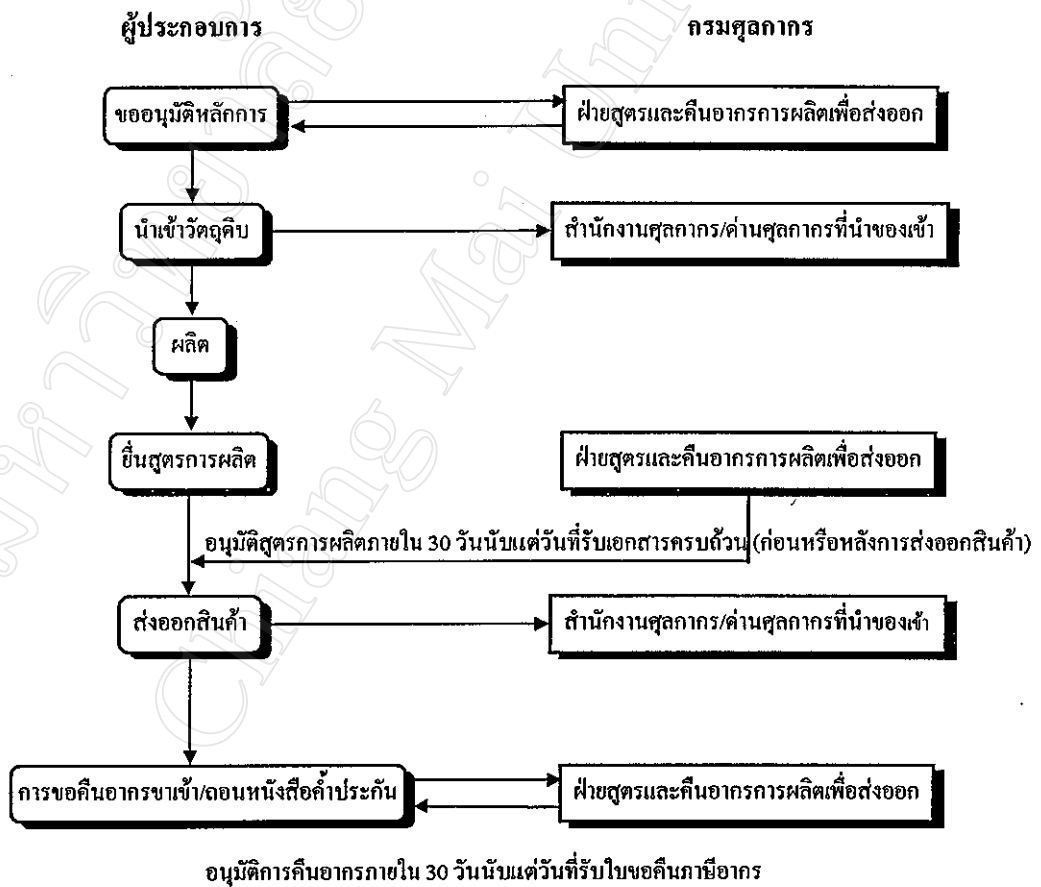
1. ยื่นคำร้องขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ภายในระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่ส่งของออก โดยใบขอคืนอากร 1 ชุด จะใบขนสินค้าจำนวนเท่าใดก็ได้ และให้ยื่นได้ที่ฝ่ายคืนอากรการผลิตเพื่อการส่งออก ส่วนคืนอากร สำนักงานศุลกากรส่งออกท่าเรือกรุงเทพ กรมศุลกากร
2. คำร้องขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ ประกอบด้วยใบขอคืนภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ และหนังสือคำประกันพร้อมด้วยบัญชีรายละเอียดแนบใบขอคืนภาษีอากร
3. ส่วนการคำนวณยอดภาษีอากรที่จะได้รับคืนให้ใช้วิธีตัดบัญชีตามระบบ FIFO (first-in, first-out) โดยยึดหลักวันเรือเข้าและวันเรือออกอยู่ในช่วง 1 ปี และวันตรวจปล่อยของตามใบขนสินค้าขาเข้าจะต้องก่อนวันตรวจนับของตามใบขนสินค้าขาออก เมื่ออยู่ในเงื่อนไข

เวลาดังกล่าวและวัตถุดิบนำเข้าตรงตามสูตรการผลิตก็สามารถตัดบัญชีและคำนวณยอดอากรที่จะได้รับคืนได้

2.6 การจัดทำใบสรุปขอคืนอากรเพื่อรับคืน/ถอนหนังสือค้ำประกัน

กรณีผู้นำเข้าใช้หนังสือค้ำประกันของธนาคารแทนการชำระอากร ต้องยื่นใบสรุปยอดอากรที่ค้างอย่างช้าไม่เกิน 18 เดือน นับแต่วันนำเข้า หากมีค่าภาษีอากรที่พึงต้องชำระค้างอยู่เท่าใด ให้ผู้นำเข้าของเข้าชำระภาษีอากรนั้นพร้อมเงินเพิ่มให้ครบถ้วนก่อน จึงจะได้รับหนังสือค้ำประกัน

รูปที่ ข.1 ขั้นตอนการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

ภาคผนวก ค

การส่งเสริมการลงทุนโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน³

1. กฎและหลักเกณฑ์

ผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนควรทราบถึงหลักประกัน การคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับเมื่อได้รับการส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งควรเรียนรู้ถึงหลักเกณฑ์สำคัญ ๆ บางประการ เพื่อประกอบในการขอรับการส่งเสริมการลงทุน

1.1 การให้หลักประกัน

- รัฐบาลจะไม่โอนกิจการของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐบาล
- รัฐบาลจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขัน
- รัฐบาลจะไม่ผูกขาดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับผู้ที่ได้รับการส่งเสริม
- รัฐบาลจะไม่ควบคุมราคาผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ได้รับการส่งเสริม
- รัฐบาลจะอนุญาตให้ส่งออกเสมอไป
- รัฐบาลจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ นำผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับผู้ที่ได้รับการส่งเสริมเข้ามา โดยได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า

1.2 มาตรการคุ้มครอง (พิจารณาตามความเหมาะสม)

- การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษขาเข้า ผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกับที่ผลิตได้ในประเทศ แต่ไม่เกิน 50% ของราคารวมค่าประกันภัย และค่าขนส่ง โดยใช้บังคับไม่เกินคราวละ 1 ปี
- ห้ามการนำเข้าผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกับที่ผลิตได้ในประเทศ
- ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้ช่วยเหลือหรือแก้ไขวิธีการจัดเก็บภาษีอากรที่เป็นอุปสรรคต่อกิจกรรมของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

³สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักนายกรัฐมนตรี. "คู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน". กรุงเทพฯ: กรมกฎาคม 2540.

1.3 การอนุญาต

- อนุญาตให้นำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อศึกษาหลักสูตรลงทุน
- อนุญาตให้นำช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการเข้ามาทำงานในกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริม
- อนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน
- อนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกซึ่งเงินตราต่างประเทศ

2. อุตสาหกรรมสนับสนุนที่ได้รับความสำคัญเป็นพิเศษ

ตามนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่กำหนดให้กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาเทคโนโลยีเป็นกิจการที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ ดังนั้นการพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน เป็นการช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมส่งออกและยังช่วยเพิ่มการจ้างงาน ลดการนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศ ก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีการผลิต ซึ่งจะเป็นฐานรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมในประเทศในระยะต่อไป ดังนั้นคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้กำหนดให้อุตสาหกรรมสนับสนุน 14 ประเภทดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ได้รับความสำคัญเป็นพิเศษ

1. การผลิตแม่พิมพ์ ประกอบด้วย การผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับงานไม้หรืองานโลหะ และการผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม
2. การผลิตอุปกรณ์จับยึด ประกอบด้วย การผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับงานไม้หรืองานโลหะ และการผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม
3. อุตสาหกรรมทุบขึ้นรูปโลหะ ประกอบด้วย การผลิตชิ้นส่วนเหล็กทุบ
4. การหล่อโลหะ เฉพาะที่ใช้เตาหลอมแบบ INDUCTION FURNACE ประกอบด้วย การผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ
5. อุปกรณ์หิ้วจับเครื่องมือ ประกอบด้วย การผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับงานไม้หรืองานโลหะ และการผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม
6. อุปกรณ์หรือวัสดุสำหรับงานตัด กัดเซาะ กลึง ไสและทำเกลียว ประกอบด้วย การผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับงานไม้หรืองานโลหะ และการผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม
7. อุปกรณ์หรือวัสดุสำหรับงานขัด ประกอบด้วย การผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้สำหรับงานไม้หรืองานโลหะ และการผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม
8. ชิ้นส่วนผงโลหะอัดขึ้นรูป ประกอบด้วย การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานยนต์หรือชิ้นส่วนโลหะสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์

9. การชุบเคลือบผิวโลหะ และพลาสติก ประกอบด้วย การชุบเคลือบผิวโลหะและพลาสติก
10. การชุบแข็ง ดังต่อไปนี้ BATCH TYPE FURNACE, CONTINUOUS TYPE, INDUCTION FURNACE, VACUUM FURNACE ประกอบด้วย การชุบแข็ง
11. ศูนย์ตัด กัด เซาะ กลึง ไส ทำเกลียว และขัดชิ้นงานโลหะ เฉพาะกรณีที่มีการออกแบบขั้นตอนการผลิต และควบคุมการทำงานด้วยระบบคอมพิวเตอร์เท่านั้น ประกอบด้วย การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานยนต์หรือชิ้นส่วนโลหะสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
12. ชุดข้อต่อสายไฟสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เฉพาะกรณีที่มีการผลิตชิ้นส่วนโลหะ และชิ้นส่วนพลาสติกขึ้นเองเท่านั้น
13. แบตเตอรี่แบบ NI-CD และแบตเตอรี่แห้งแบบ RECHARGEABLE รวมทั้งแบตเตอรี่อื่นที่มีลักษณะเดียวกัน ประกอบด้วย การผลิตแบตเตอรี่ หรือถ่านไฟฉาย
14. ชิ้นส่วนผลิตจาก ENGINEERING PLASTIC ประกอบด้วย การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายอัครพงศ์ อ้นทอง
วัน เดือน ปี เกิด	20 กันยายน 2516
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิชาเกษตรกรรม สาขาประมง วิทยาลัยประมงสงขลาตลิ่งชันนันทน์ ปีการศึกษา 2535 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร (เกียรตินิยมอันดับ 1) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ปีการศึกษา 2539
ทุนการศึกษา	ได้รับทุนอุดหนุนบัณฑิตศึกษา ทุนชาชาคาวา กองทุนชาชาคาวา 2539-2542